

A SZENTLÉLEK ÚRISTEN IMATÁBORÁRÓL ÉS IMAHELYEIRŐL AZ ORATÓRIUMOKRÓL

Különlenyomat a „Keresztény Nő" 1939 júliusi számából.

A Szentlélek Úristen Imatáboráról, és Imahelyeiről, az Oratóriumokról

A XXVIII. Katolikus Nagygyűlés egyik napján a krisztinakörúti Missziós Központ nagyterme a rendes gyűlések szokott külsejétől eltérő képet mutatott. Az oly egyszerű, sokat használt terem ezúttal délszaki növények díszébe öltözött, az elnöki pódium körüli falak pedig végesvégig selyem- és bársonykárpitokkal voltak bevonva. A fal közepén egy ovális Jézus Szíve-kép, afelett pedig a Szentlélek galambja arany sugarakkal körülvéve. Ezt a szép szimbólumot misztikus fénnyel árasztotta el egy láthatatlan fényforrás, aminek oly hatása volt, hogy mindenki, aki a terembe belépett, szinte a szívéhez kapott a meghatottságtól, amint az elnöki asztal mögött lévő falon meglátta ezt a csodálatos fényben tündöklő Szentlélek-szimbólumot.

Mint „Scola", a missziósnővérek kara foglalt helyet a teremben — gyönyörű liturgikus Szentlélek-énekeket énekeltek —, majd egymás után érkeztek a termet zsúfolásig megtöltő vendégek.

Az Országos Szentlélek-nap ezen megnyitó ülését *dr. Drahos János érseki ált. helytartó* nyitotta meg nagy tudással és szigorú logikával felépített beszéddel, amelyben rámutatott arra, hogy a mai korban a Szentlélek Úristen kultusza mennyire nemcsak a lelkek igénye, hanem parancsoló szükséglet is. Hogy a mai ember helyesebben tudjon gondolkodni, érezni és beszél-

ni, ahhoz több Szentlélek kell. De nemcsak ehhez, hanem az époly szükséges több hallgatáshoz is, amely nélkül nincsen semmi igazán nagy ezen a világon. Prohászka püspök nem hiába fejezte be magasan ívelő életét a „favete linguis“ — „fékezzétek nyelveiteket“ — intelemmel. Minél aktívabb egy országos szövetség, amilyen a Missziótársulaté, annál nagyobb szüksége van a Szentélek Úristen sajátos kegyelmeire.

(Brisits Frigyes ciszterci*ta igazgató a* Szentlélek pünkösdi zúgására emlékeztető ihlettel szólt a jelenlévőkhöz. Lelkesítő beszédére még visszatérünk.)

Farkas Edith alapító-főnöknő országos elnök egy külön előadói asztalka mellett olvasta fel a Szentlélek-Oratóriumokról szóló lelkes és világos expozéját, amelyből az alábbiakat közöljük:

„A Szociális Missziótársulatot — kezdte előadását Farkas Edith országos elnök — elejétől fogva az intenzíven folytatott szociális munkásságon kívül a Szentlélek Úristen kultusza jellemezte.

Régi szikszói és budapesti fényképeink mindegyikén rajta látjuk a Szentlélek szimbólumát, ugyanezt és ugyanúgy, mint ma is központi szentélyünknek, a Szentlélek-kápolnának oltára fölött van elhelyezve s a legfölségesebb Oltáriszentség után legdrágább kincsünket képezi.

A Szentlélek kultusza mellett mindig Jézus szentséges Szívét is tiszteljük, amint az másképen nem is lehetséges, hisz Jézus Szíve nem egyéb, mint a Szentlélek Hárfája. Egy kis kötetre rúg csak azoknak a tanításoknak és előadásoknak száma, amelyeket csekélységem az első évektől mindmáig tartott a Szentlélekről a nővéreknek és többször kültagjainknak is. Azért is neveztem el felejthetetlen Ottokár Püspökatyánk halála után az általunk összeállított Prohászka-imakönyvet „Szentlélek Hárfájának“.

Minden, ami él, szervesen fejlődik. Igy látjuk a Szociális Missziótársulat külső növekedésével arányban haladni és terjedni a Szentlélek kultuszát is. Ennek a fölséges istentiszteletnek folytonos terjedése indított arra, hogy több évvel ezelőtt, miután a Szociális Missziótársulatot Jézus Szívének már felajánlottam volt,

azt a Szentlélek Úristennek is felajánljam azzal a szándékkal hogy ezentúl a Missziótársulatnak minden egyes bel- és kültagja — bárhol tartózkodjék is az — eo ipso a Szentlélek-Oratórium tagja legyen. Természetesen azért nem-tagok is csatlakozhatnak a Szociális Missziótársulat ezen ájtatosságához.

Összejöveteleinken, gyűléseinken, beszélgetéseinkben mindig szemünk előtt lebeg a Szentlélek kultuszának terjesztése és mélyítése is, amelyet imával, ájtatosságainkkal, Szentléleknapok és lelkigyakorlatok rendezésével: élőszóval, írásban és nyomtatványokkal szolgálunk.

Elejétől fogva ugyanis az a meggyőződés hajtott a Szentlélek kultusza felé, hogyha a mai kornak az ő növekvő istentelenségével, zűrzavaros gondolkodásával, gyűlölködő politikájával és veszedelmes egyéb bajaival szemben *valamire van szüksége:* úgy a *Szentlélek Úristen* világosságára, vezetésére, illetőleg buzgóbb tisztelésére, amely egyedül képes a modern életet megújítani és ezáltal megmenteni.

Minden országnak, Magyarországnak is, nagy lelki megújhodásra van szüksége. A Szociális Missziótársulat az ő 31 éves Szentlélek-kultuszával és szociális tevékenységével *munkása* ennek az általános megújhodásnak.

Szent Pál és a próféták tanítása szerint Isten nemcsak a lelkünkben, hanem a testünkben is lakik a keresztség szentségének vétele óta és a szentáldozás által, mely minket az Eucharisztia szentségházává tesz. „Nem tudjátok-e, hogy a ti testetek, annak tagjai, a Szentlélek temploma, Aki bennetek lakozik?" (I. Cor. 6, 19.)

Mi eleven kövek vagyunk és arra vagyunk rendelve, hogy belőlünk a Mindenható Szentlélek-temploma emeltessék. Amint az építésnél az első a kövek kalapáccsal és fúróval való elkészítése: úgy dolgozza meg a nagy Építőmester azokat a lelkeket (jellemük kialakítása, akaratuk megnemesítése és hajlékonyátétele által), akiket *eleven templomába meghív. Aki alkalmasságának ellenáll, elvettetik.* Aki pedig odaadja magát, felmagasztaltatik.

Ezt példázza egyebek közt az a tény, hogy Salamon

templomának építéséhez a kövek már annyira megfaragva és előkészítve érkeztek az építőhelyre, hogy a templom minden zaj, lárma és fennakadás nélkül emelkedett napról-napra. Ha a kövek jól vannak előkészítve, tervszerinti beépítésük könnyen megy.

Isten templománál mibennünk legfőkép *a szeretet* az az építőerő, amely mindent tervszerűen, harmónikusan és tökéletesen összeilleszt. (Ef. 4, 15.)

A templomépítésnél mindennek tisztán és szentül kell történnie. Igy a mi lelkünkben is elvettetnék minden, ami nem tiszta vagy nem szent.

Végül, mint minden templom a gyüjtöttség és ima, a hálaadás, a könyörgés és dicséret helye, úgy nekünk is, a lelkünkben épülőben levő Szentlélek-templomba vagy Oratóriumba minél gyakrabban magunkba vonulva, gyüjtött, imádságos lelkeknek kell lennünk.

Annak a szónak, hogy „Oratórium", többféle jelentősége van. Igy:

Oratóriumnak nevezzük az egyházi zeneköltészetnek bizonyos vallásos műfaját, amilyenek Bachnak, Händelnek, Beethovennek, Liszt Ferencnek és más nagy zeneszerzőknek egyes alkotásai. Liszt Ferencnek nálunk többször műsoron lévő Krisztus Oratóriuma is ezen zeneválfaj egyike.

Oratóriumnak nevezzük azonban a templomokban és kápolnákban elkülönített imahelyeket is, amelyek a templomba vagy kápolnába nyílnak — vagy maguknak a templomoknak csak elkülönített részei —, azonban egy-egy célnak külön vannak fenntartva.

Oratóriumnak nevezünk továbbá különböző célkitűzéssel megalakított imatársulatokat is, amilyenek Angliában William Fabernek híres „Oratóriumai", Olaszországban Néri Szent Fülöpnek és másoknak Oratóriumai.

Néri Szent Fülöp római Oratóriumának testvéreületéhez tudvalévőleg ifjú korában *Szentséges Atyánk is tartozott*, Aki az Oratóriumnak tudományos és zenei előadásain buzgón résztvett.

De voltak és vannak Oratóriumok más országokban is. Viruló Oratóriumokról ma leginkább Angliában és Olaszországban tudunk.

A fentebb említett angol Oratóriumok idővel renddé, szerzetté alakultak át. Náluk most leginkább a lelkigyakorlatok és missziók rendezése, könyvterjesztés és minden oly liturgikus és szociális missziós munka dívik, mint mínálunk is.

Az összes Oratóriumoknak nagyjából egy és ugyanaz a célkitűzése, napirendje, amennyiben az összes Oratóriumokban főleg vasár- és ünnepnap van gyülekezet, énekkel, kis előadásokkal, szavalatokkal, zarándoklatokkal és kirándulásokkal: és mindig a tagoknak megfelelő, lehetőleg a szabadban rendezett programmal.

Mindebből látjuk, hogy az Oratóriumok szent helyet is, organizációt is jelentenek és — amint áll a hasonlat, hogy az ember legyen a Szentlélek temploma — úgy az ember lelke legyen a Szentlélek Oratóriuma, mintegy a szívében elkülönített imahely, amelyben a lélek Istennel visszavonulva, az ő imádását gyüjtötten, bensőségesen és állhatatosan gyakorolja.

Hogy a Missziótársulat Szentlélek-kultuszát egyes Oratórimumokban, az összes Oratóriumokat — cellae — pedig Szentlélek-Imatáborba tömöríti és nevezi el, az hasonló okokból történik, mint amely okokból egy Néri Szent Fülöp is Oratóriumnak nevezte el a mienkéhez hasonló imaszervezetét. Mint ahogy vannak nálunk Helyi Szervezetek: Kékkeresztes Tábor, úgy vannak Oratóriumok: a Szentlélek-Imatáborban.

Az eddigieket összefoglalva:

I. A Szentlélek Imatábora és az Imahelyek (Oratóriumok) nem új alapítás, hanem a Szociális Missziótársulat régi Szentlélek-kultuszának a Társulat keretein belüli összefogása és megszervezése.

A Szentlélek-Oratóriumok országos Központja a budai Szentlélek-templom, Budapest, I., Krisztina-körút 127.

Szentlélek-Oratórium van továbbá minden egyes társulati kápolnában, ezidőszerint 13 helyen; azonban minden saját kápolnanélküli intézményünkben is.

II. Ki tagja a Szentlélek-Oratóriumnak?

1. Minden missziótársulati tag, aki különösebben imádja és tiszteli a Szentlélek Úristent,

2. bármely katolikus egyén, aki a Szentlélek-Oratóriumba való felvételét kéri.

Minden tag a hozzá legközelebb fekvő missziós intézményben felállított Oratóriumhoz tartozik.

III. Mi a kötelessége a Szentlélek-Oratórium tagjának?

1. Saját lelkében minél méltóbb templomot, azaz Oratóriumot emelni a Szentlélek Úristennek és azt hűen gondozni.

2. Mindennap elmondani az Oratórium kis imáját, amely a „Liturgiában"* egy szerény Szentlélek-képre nyomtatva kapható. Ezt az imát már eddig is számosan, pl. az egész Kültagság kívülről tudja és alkalmilag közösen mondja el.

3. Szobája főhelyére tűzi ki (kicsinyben) azt a Szentlélek-szimbólumot, amely az Anyaház budai Szentlélek-templomában 30 év óta a legnagyobb tiszteletben részesül. Ennek a szimbólumnak hiányában egy kis szentképet helyez el szobája egyik főhelyére: ágya fölé, hálószekrénykéjére, íróasztalára stb.

4. Szociális missziójához hívén minden tag iparkodjék a Szentlélek Úristen tisztelét, illetőleg az Oratóriumot a lehetőség szerint mindenütt tervszerűen és buzgón terjeszteni.

5. Tagsági díj nincsen; azonban mindenkinek lelkiismeretére van bízva, hogy mennyiben támogatja hozzájárulásával a Szentlélek-Oratóriumot. A szegény asszony két fillére is számít. A hozzájárulások a Missziótársulat Országos Központjába, I., Krisztina-körút 125. sz. küldendők be azzal a jelzéssel, hogy a küldemény a Szentlélek-Oratóriumnak szól.

Tagjainktól és munkatársainktól már sokszor hallottuk azt a nekünk felette drága vallomást: „*Más emberré lettem, amióta a Szociális Missziótársulatban vagyok!*" „Megjavult a férjemmel való viszonyom amióta a missziós tanításokra járok" stb. Ezek és sok hasonló nyilatkozatok azért szálltak felénk hála Istennek már oly sokszor, mert a Missziótársulat nemcsak egyházi alakulat, nemcsak Országos és Budapesti Szerve-

* „Liturgia", Bp., I., Krisztina-körút 127.

zet, amelynek kereteiben minden programmszámát megdolgozza, hanem azért, mert a Szociális Missziótársulat *élő mozgalom is*, amely mozgalom Isten kegyelmével oly igazságokat, elveket és eszméket közvetít övéinek, amelyeknek megújhodó erejük van. Mivel mindig őszintén vallotta, hogy a legnagyobb szociális cselekedet a Krisztus világosságának terjesztése, ez a legnagyobb világosság *mozgalommá* tette a Missziótársulatot s így jöttek felénk vissza alázatos társadalmi misszionárius munkásságunk eredményeképp a fentebb említett vallomások ezrei...

Mai előadásomat annak a reménynek kifejezésével fejezem be, hogy Szentlélek-kultuszunk fokozottabb módon való mélyítése és terjesztése a jövőben még több lélek megújhodását és megigazulását fogja Isten segítségével közvetíteni. Úgy legyen!

Felelős kiadó: Boer Judit S. M.

Don Bosco Nyomda (Fel. Sarkadi J. A.) Rákospalota, Horthy M.-út 97. sz